

Speech persteam MEP NL 2020

Geacht presidium, parlementariërs en overige aanwezigen,

We hebben net gehoord waar al onze landen in verschillen. Wat maakt het ene land mooier dan het andere? Wie heeft het leukste tradities? En welke bevolking is het sterkst, het gezelligst of het slimst? Toch zijn we hier vandaag niet om wat ons verschillend maakt, maar juist om wat ons samenbrengt. We zijn hier als een verenigd Europa. Een Europa dat ondanks alle verschillen samen toch altijd sterker is. Wat ons óók samenbrengt is de gezamenlijke behoefte aan informatie, aan nieuws en dus aan journalistiek. Of je het nou leest in de krant, voorbij ziet komen op je telefoon of liket op twitter. Nieuws is overal.

Zeker in de laatste jaren. Met slechts één klik stroomt je telefoon vol met informatie. Maar helaas brengt deze ontwikkeling ook een keerzijde met zich mee. De waarheid moet zich door zeeën van nepnieuws dringen. U heeft het vast wel eens gehoord. 5G zou de oorzaak zijn van corona en Hillary Clinton zou al jaren een pedofiellenetwerk leiden in de kelder van een pizzeria. Dit zijn berichten, die een enorme impact kunnen hebben. Zo worden feiten meningen, worden meningen feiten en lijkt zelfs waarheid subjectief te zijn. Daarom is het aan ons - als journalistiek - de taak om dit te filteren. Dit doen we met wereldwijde fact check platformen die reiken van India tot Senegal, en initiatieven als Bellingcat, die door middel van burgerjournalistiek en online bronnen onderzoek doen naar internationale conflicten." Dit doen we ook door kritisch te zijn. Niet alleen op de wereld, maar ook op onszelf.

Echter kent ook deze kritiek haar gevaren. Er zijn landen waar de celdeuren achter je dicht klappen op het moment dat je je mening verkondigt en waar je van je bed gelicht wordt, omdat je de waarheid vertelt. Op dit moment zitten er meer dan 250 journalisten gevangen. En deze mensen zijn er nog relatief goed afgekomen. Sokratis Giolias, Ján Kuciak, Victoria Marinova. Slechts een paar namen van Europese journalisten die een ander lot te wachten stond. Sinds 1992 zijn er wereldwijd meer dan 880 journalisten vermoord. 880 mensen die de mond gesnoerd zijn. 880 families die moesten rouwen met als enige keus om deze realiteit te accepteren. Maar dit is niet acceptabel. Dat is het vandaag niet, was het gisteren niet en zal het morgen ook niet zijn.

Hier in Nederland kennen we gelukkig persvrijheid, maar helaas is dit niet overal het geval. Zelfs in ons verenigde Europa staat deze vrijheid onder druk. In het persvrijheid register ligt Bulgarije zelfs dichterbij Noord Korea, dan bij Nederland. En ook de persvrijheid in Polen, Malta, Hongarije en Griekenland is niet optimaal. Verre van zelfs. De president van Hongarije gebruikte de coronacrisis als excuus om de persvrijheid in te perken, onder het mom van FakeNews. Maar het enige wat deze wet bestrijdt is de journalistiek. De onafhankelijkheid van het nieuws, dat nieuws waar wij allen zo naar verlangen.

Journalistiek, waarheid en vrijheid zullen altijd met elkaar verbonden zijn. En juist nu, in een wereld die in brand staat, is de journalistiek belangrijker dan ooit.

Daarom sta ik hier. Ik sta hier om u te vertellen over het belang van journalistiek en over het gevaar als dit niet gehoord wordt. Ik sta hier voor die 880 journalisten die in de afgelopen 30 jaar hun leven hebben gegeven voor de persvrijheid. Ik sta hier voor ons verenigde Europa. Het maakt niet uit wie de leukste tradities heeft of welk land het mooist is. Wat we doen om onze vrijheid en waarheid te beschermen, dat maakt uit. Dus laten we dat samen doen, als een verenigd Europa. Want alleen dan zullen feiten weer feiten worden, welke mening u daar ook over heeft.